

CÒMIC FONTS

El misticisme "underground" de Bisley

Amb sèries com ara *Lobo*, *Slaine* o *Bad Boy*, Simon Bisley es va guanyar ràpidament una sòlida reputació d'autor irreverent, sense cap mania per recórrer a les escenes de sang i fetxe per il·lustrar les seves històries, i que participa d'un plantejament estètic i d'una ideologia fortament arrelada en els moviments contraculturals de final dels seixanta, però sense cap serrell de nostàlgia pel passat, sinó plenament adaptat al present més contundent i descarnat. Algunes manifestacions seves també l'han identificat com un home que no fa fàstics a les comoditats del materialisme, com quan declarava a la revista *Comic Interview* que "l'ideal per a mi seria dedicar-me només a il·lustrar portades. Amb una sola portada puc guanyar mil cinc-cents dòlars, mentre que per enbutxacar-me la mateixa quantitat com a dibuixant he d'enllestir un episodi sencer de *Lobo*".

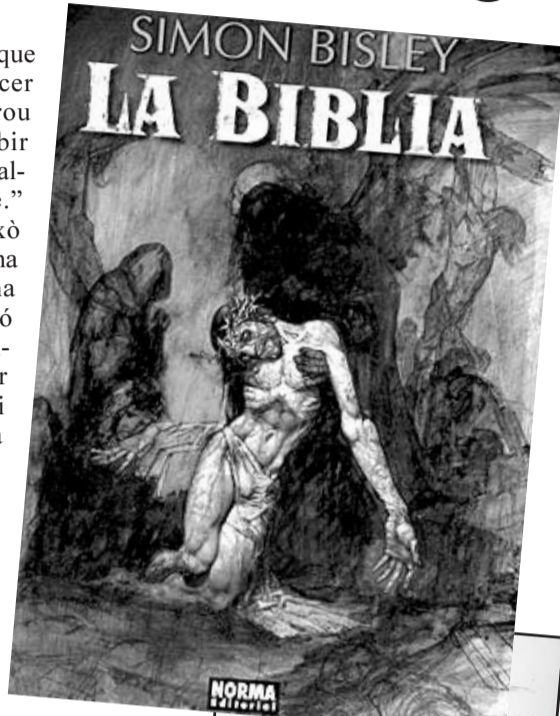
El negoci de les portades no va acabar de prosperar, i Simon Bisley ha seguit dibuixant en la seva línia característica (darrerament, com a col·laborador habitual de la revista *Heavy Metal*). El darrer títol de l'autor britànic que ha arribat al mercat espanyol és una mena de parèntesi, si més no pel que fa al tema triat, en la seva bibliografia. Es tracta de *La Biblia*, una versió en imatges molt particular dels principals episodis de l'antic i del nou testament, des de la caiguda de Lucifer fins a la passió de Crist.

El llibre comença amb una cita de l'evangeli de sant Joan: "Va fer Jesús moltes altres coses que, si es volen narrar una a

una, em penso que en el món sencer no hi hauria prou lloc per encabir els llibres que caldria escriure." Potser per això mateix, Bisley ha optat per una col·lecció d'estampes sense text, la major part en blanc i negre, encara que, en algun cas, afegeix, al costat de l'esbós, la versió acolorida de la mateixa imatge.

L'estil identifica plenament l'autor, però la tria de passatges és massa heterogènia per mantenir un paral·lelisme amb l'original. Hi ha fragments del Gènesi i dels fets de patriarques i reis d'Israel, però el gruix de l'obra se centra en la vida, mort i resurrecció de Jesús. Al final Bisley hi afegeix un parell de dibuixos dels quatre genets de l'Apocalipsi i un capítol que denomina *Sants i guerrers*, on es troben il·lustracions inspirades en sant Sebastià, sant Antoni i, sobretot, en sant Jordi, que apareix en múltiples variants de la lluita contra el drac.

La reinterpretació *sui generis* que Simon Bisley fa dels textos sagrats va encara més enllà en el darrer capítol del llibre, titulat *El coliseu*, en el qual aplega diversos estudis centrats en la lluita dels gladiadors contra tigres i lleons.

L'autor britànic dedica bona part del llibre a estampes basades en la vida de Crist, però també recull episodis del Gènesi i altres llibres de l'Antic Testament, a més d'interpretacions força personals dels "sants i guerrers" de la seva devoció.

De turisme per la Venècia oculta acompanyats de Corto Maltés

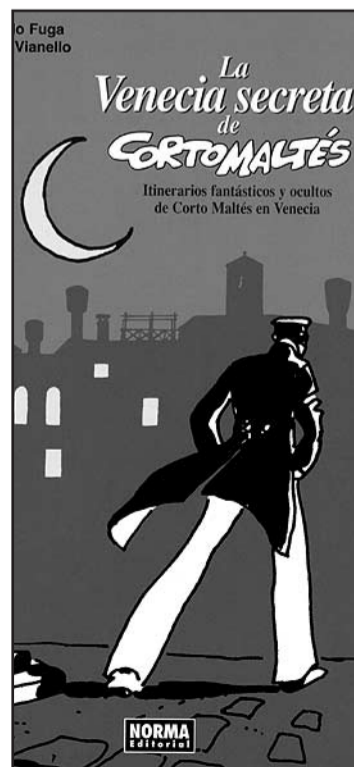

De Venècia s'han escrit tones i tones de pàgines explicant les meravelles que atresora la ciutat. De Corto Maltés també s'ha escrit força, sobretot de les seves aventures pels racons més excitants del planeta. Però de l'una i de l'altre encara quedava alguna cosa a dir, pel que sembla. Així ho van pensar Guido Fuga i Leie

Vianello, els autors d'una guia de turisme força singular: *La Venècia secreta de Corto Maltés*, subtitulada, per si no estava prou clar: *Itineraris fantàstics y ocultos de Corto Maltés en Venècia*.

Es tracta, expliquen els autors, de set itineraris que comencen cadascun en una porta que

indica com serà el recorregut: la porta de l'aventura, del mar, de l'Orient, de l'or, de l'amor, del color i del viatge. Tots set itineraris s'aparten dels circuits turístics habituals, són camins per descobrir una Venècia poc coneguda pels forans, tot resseguint els trajectes que el personatge d'Hugo Pratt va traçar pels ca-

nals, carrerons i places de la ciutat. I, de passada, recuperar faules i llegendes tradicionals de la regió, i aturar-se de tant en tant en el lloc més adient per degustar algun plat típic del Veneto.

Com a qualsevol altra guia de viatges, al llibre de Fuga i Vianello hi ha abundants plànols, explicacions pràctiques i un llistat d'adreces i telèfons útils per moure's per Venècia sense perill d'acabar perdut i deorientat al bell mig de la plaça de Sant Marc, assetjat per un núvol de coloms i amb els peus molls per l'aqua alta.

Però també hi ha vinyetes manllevades dels àlbums que Pratt va situar a la ciutat, a més de breus ressenyes dels personatges històrics, llocs singulars i costums autòctons dels quals va deixar constància l'autor en les pàgines que va publicar.